

[Undervisnings- og forskningsministeren]

heden af, at klasselæreren har gode muligheder for at udføre sit vigtige arbejde med klassen, og også respekt for, at det skal ske i et ægte samarbejde med klassen. Regeringen mener som bekendt ikke, det bør henlægges til et ganske bestemt sted på skemaet, og jeg har på fornemmelsen, at der også er stor forståelse for det blandt skoleeleverne; så skulle man også tro, at vi kunne blive enige om en måde, hvorpå vi får fastsat klasselærerens placering på en rimelig måde.

Jeg er enig i alt, hvad der står om forældre-samarbejdet; jeg synes, vi er kommet langt på det punkt. Jeg er ligeledes enig i det, der står om kontakt med skolens omgivelser, og også i, at vi skal have en fortsat udvikling af folkeskolen. Også når det gælder folkeskolens udvikling, gælder det jo, at historien ikke standser med os og heller ikke standser med folkeskolens udviklingsprogram.

Dermed kommer jeg naturligt over til SF's forslag, der meget logisk foreslår, at vi skal have et videreudviklingsråd for folkeskolen. Skulle vi ikke kalde det det? I den skitse, regeringen har sendt til høring, har vi jo foreslået, at det tilmed bliver lovfæstet, så der er ingen uenighed om, at vi fortsat skal have skolens parter samlet i et forum, hvor man kan behandle forslag til nydannelser og give ministeren gode råd osv.

Man kan diskutere, om der også skal pædagogiske eksperter og forskere med; her er jeg frygtelig i tvivl. Vi har valgt en lidt anden model i regeringens forslag. Jeg er meget åben over for en model, der også inddrager pædagogisk ekspertise, men måske er det klogest at lade denne ekspertise blive inddraget i underudvalg og i konkrete projekter. Vi skal jo endelig passe på, at vi ikke lader dem, der står for det praktiske, også sidde og træffe afgørelser vedrørende det indholdsmæssige. Jeg synes ganske enkelt, vi har et dilemma her, og det må vi drøfte med hinanden.

SF går et skridt videre på visse punkter end Det Radikale Venstre. Jeg må indrømme, at når der står, at man uden for skolens mure skal samarbejde i konkret og aktiv sammenhæng, så lyder det jo smukt, men jeg vil godt lige se, før jeg siger ja til det, hvad der egentlig tænkes på. Vi har i forvejen mange afbrydelser i undervisningen, og skolen er i forvejen fyldt med alternativer, der går ud over dette at sidde på

stolen og lytte og tale med læreren. Vi skal nok passe på, at vi ikke falder i aktivitetsdyrkelsens grøft.

Jeg kan godt lide overskriften »Internationalisering med danske rødder«. Den er da god. I det hele taget er det jo pragtfuldt at se SF stille et forslag med overskriften »videreudvikling og internationalisering af folkeskolen«. Der sker da heldigvis noget. Nu er vi åbenbart meget bredt blevet enige om, at der ingen modsætning er mellem, at vi har solide og stærke danske rødder, samtidig med at vi er internationale og åbne over for alt det, vi kan lære af andre lande. Fru Hanne Thanning Jacobsen vil sikkert sige, at det har SF altid ment, men det nye er jo så, at vi andre nu kan forstå, at det er det, SF mener, for det har vi ikke altid forstået.

Jeg håber, at jeg hermed har illustreret, hvorledes det er enighed mere end strid og uenighed, der kommer til at præge debatten om disse vigtige input i den danske debat, hvis jeg må bruge et engelsk ord.

Som sagt vil regeringen spille ud om en måneds tid, men skitsen har jo allerede været med til at starte debatten. Jeg håber, at også disse forslag vil blive grundigt studeret og debatteret. Det har vi et inderligt ønske om, for vi er ikke i tvivl om i regeringen, at vi er stødt på nogle problemer i vores skitse.

Det, vi glæder os sådan til, er, at når andre kommer med forslag, vil de også støde på problemer. Det vil væbne os med den fælles ydmyghed, der skal til, for at vi kan skabe et bredt flertal om fremtidens skole.

Pernille Forchhammer (S):

Jeg kan så fortsætte den gode tone. Det er ikke tradition herinde, at vi er gode til at rose hinanden på tværs af partierne, men jeg vil da godt begynde med at rose både Det Radikale Venstre og SF for de beslutningsforslag, som vi i dag har lejlighed til at debattere.

Jeg vil også gerne rose, at vi får lejlighed til at debattere dem nu. Vi synes, det er helt nødvendigt, at vi får en mulighed for at diskutere principperne for en ny folkeskolelov, før vi tager stilling til det egentlige lovforslag. Ellers kunne vi risikere, at grundlaget for et sådant lovforslag bliver forkerket og dermed kommer til at virke hæmmende for den samlede diskussion om fremtidens folkeskole.